

Bestemmelse forudsætte en stærk Anvendelse af Ild — skøde paa nogen Indretning, som den finder aabenbar brandfarlig, da skal den derom abvare den Paagjældende. Hvis denne da ikke selv retter den paaanførte Feil, skal Bygningscommissionen gjøre skriftlig Indsigelse mod Arbeidets Fortsættelse, ledsaget af en mulligst nøie Betegnelse af, hvori Udfættelsen bestaaer, og bliver det da den Byggenes Sag, hvis han ikke vil underkaste sig den stillede Fordring, at indbringe Sagen til højere Afgjørelse.

vedtoges eenstemmigt med 37 St.

Derefter fattes Udvalgets Endringsforslag til § 39 tilligemed selve Paragraphen under Forhandling.

Ordføreren: Straffebestemmelserne angaae deels Bygherren og deels dem, der udføre Arbeidet. Det første, der paaligger Bygherren, er at gjøre Anmeldelse om Bygningsforetagendet, forinden han begynder samme, og dernæst at erholde Attest om, at det er udført overensstemmende med Byggeloven, inden han tager Bygningen i Brug. Det første Forslag, der til denne Paragraph er stillet, er blot en Redaction, der gaaer ud paa, at der sættes: „den . . . Anmeldelse“, istedetfor „de . . . Anmeldelser“ og tillige, at Betegnelsen „m. m.“ udgaaer. Dette Forslag er begrundet deri, at Paragraphen kun refererer sig til een Anmeldelse, der skal gaae forud. Derimod vil det være nødvendigt efter hvad der er vedtaget ved § 37, at der tilføies, at Straf skal ogsaa Den være underkastet, som ikke respecterer Bygningscommissionens Forbud.

Da ellers Ingen ønskede at yttre sig, gif man til Afstemning.

Udvalgets Forslag:

at „de i § 36 befalede Anmeldelser“ forandres til: „den i § 36 befalede Anmeldelse“ og „m. m.“ udgaaer.

vedtoges uden Afstemning som en Redaction.

Udvalgets Forslag:

at efter „befalede Attest“ tilføies „eller, som overtræder et af Bygningscommissionen overensstemmende med § 37 nedlagt Forbud“ vedtoges eenstemmigt med 38 Stemmer.

Udvalgets Endringsforslag til § 42 tilligemed selve Paragraphen fattes dernæst under Forhandling.

Ordføreren: At den sidste Sætning af denne Paragraph, der indeholder Bestemmelse om Justitsministeriets Dispensationsret, nemlig den Sætning „naar sammes Diemed paa anden Maade kan opnaaes“ bortfalder, er formentlig en nødvendig Folge af, at endeel særlige Bemyndigelser til saadanne Dispensationer ere udgaaede og henviste til den almindelige Ret, der her er tillagt Justitsministeren. Jeg skal kun henstille til den ærede Formand, hvad der forøvrigt er mindre vigtigt, om det ikke som en Redaction kan vedtages, at det sidste Punktum af denne Paragraph: „Saa kan det o. s. v.“ begynder er nyt Affsitt; thi det vil sees, at der her begynder en heel ny Tankegang.

Da ellers Ingen ønskede at yttre sig, gif man over til Afstemning, hvorved

Udvalgets Forslag:

at i § 42 „naar sammes Diemed paa anden Maade kan opnaaes,“ udgaaer.

vedtoges eenstemmigt med 39 Stemmer.

Formanden: Jeg sætter dernæst den af Udvalget foreslaaede nye § efter § 43 under Forhandling.

Ordføreren: Meningen med Paragraphens Nummerbetegnelse er, at den skal være den næstsidste Paragraph. — Forslaget er fremkalbt deels deraf, at det, som jeg skal tillade mig at bringe i Thingets Erindring, af den hittærede Justitsminister under den foregaaende Forhandling blev yttret, at det var ønskeligt